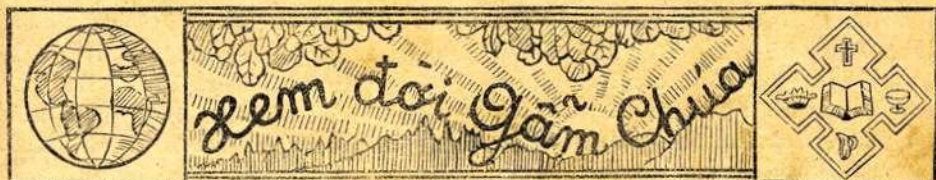

Thánh Kinh Báo

SAO CHÚA KHÔNG CAN-THIỆP?

KHẮP nơi trên thế-giới chúng ta thấy diễn cảnh này: «Dân các nước sâu-nào rối-loạn vì biển nổi tiếng om-sòm và sóng dào. Người ta nhơn trong khi đợi việc hung-dữ xảy ra cho thế-gian, thì thất-kinh mất vía» (Lu 21 : 25, 26). «Biển» trong Kinh-Thánh chỉ về loài người, như Ê-sai đã chép: «Những kẻ ác giống như biển đương động, không yên-lặng được, thì nước nó chảy ra bùn-lầy» (57 : 20). Thật đáng buồn cho địa-vị loài người ở thế-kỷ thứ hai mươi này! Nhìn thế-giới, thấy cảnh sâu-khổ của loài người, lòng ta còn buồn thay, hướng chỉ lòng Đức Chúa Trời, Đấng dựng nên ta! Vì tin Đức Chúa Jê-sus-Christ mà được làm con-cái Đức Chúa Trời, chúng ta biết «con mắt Đức Giê-hô-va ở khắp mọi nơi, xem-xét kẻ gian-ác và người lương-thiện» (Châm 15 : 3). Vậy nên, với một tấm lòng đau-dớn, người ta tự hỏi: «Tại sao Đức Chúa Trời không can-thiệp?»

Ta giả-định **nhơn câu hỏi ấy** Câu hỏi ấy bày-tỏ bốn điều — 1) Người ta tin có Đức Chúa Trời, vì nếu chẳng có Ngài, câu hỏi kia ắt không có nghĩa. Song loài người cứ hành-động đúng theo bôn-lánh cũ không tin-kính Chúa, đầy kiêu-căng, ích-kỷ, hà-tiện và hiểu-chiến.

2) Đức Chúa Trời có quan-tâm đến loài người. Tác-giả Thi-thiên mách-báo ta: «Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống các con loài người, dặng xem thử có ai khôn-ngoan, tìm-kiếm Đức Chúa Trời chẳng» (14 : 2).

3) Đức Chúa Trời có quyền-phép và tài-năng, nếu Ngài trông nên làm, thì ngày mai đây Ngài đình-chỉ cuộc chiến-tranh được ngay. «Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi là Đức Chúa Trời của các thần, và Chúa của các chúa, tức là Đức Chúa Trời rất lớn, có quyền-năng và đáng sợ, không thiên-vị ai, chẳng nhận của hối-lộ» (Phục 10 : 17).

4) Ngài nên can-thiệp. Nếu có một Đức Chúa Trời quan-tâm đến loài Ngài đã dựng nên và có đủ quyền-phép để can-thiệp, thì chắc-chắn Ngài nên can-thiệp.

Tại sao Đức Chúa Trời nên can-thiệp? Bây giờ ta phải xem-xét để đáp câu hỏi ấy. Kinh-Thánh chép cách Đức Chúa Trời

đối-xử với loài người từ khi Ngài dựng nên họ tới khi Đức Chúa Jê-sus xuống đời sáng-lập Hội-Thánh. Nạn nước lụt làm chứng rằng Đức Chúa Trời can-thiệp vì cơ tội-ác của loài người đã chất cao như núi. Ta coi đó, mỗi khi Đức Chúa Trời can-thiệp, thì Ngài theo tư-cách một Quan Án công-bình,

chánh-trực. Chúng ta có dám xin Đức Chúa Trời can-thiệp bây giờ không? Trong vòng những nước đương giao-chiến, có một nước nào vâng-phục luật-pháp Đức Chúa Trời mà «chết lòng kính-mến Đức Chúa Trời và yêu-thương kẻ lân-cận như mình» chẳng? Trong thời-kỳ cuối-cùng này há chẳng phải như thời-kỳ Nô-ê, phần đông các nước không kính-thờ Đức Chúa Trời, phạm đến ngày thánh của Ngài, ăn-ở dурong như không có một Đức Chúa Trời đáng được họ tôn-vinh và vâng-phục? Rõ-ràng lắm, loài người theo ý riêng, ghen-ghét chó chẳng yêu-thương kẻ đồng-loại, tự mình gây cho mình phải đau-đớn, cực-khổ. Vậy, sao dám mong Đức Chúa Trời can-thiệp?

Đức Chúa Trời có Phải nhớ, Đức
thể can-thiệp Chúa Trời không
cách nào? muốn bắt-buộc
◇ người ta sống công-
bình, thân-ái. Làm vậy, người ta sẽ
thành ra những bộ máy vô-hồn, mất
hết cả ý-chí tự-do. Mục-dịch Đức
Chúa Trời mong đạt đến, ấy là khiến
loài người chẳng những ăn-ở ngay-
lành, song cũng chọn sự ngay-lành
nữa—«Ngày nay hãy chọn ai mà mình
muốn phục-sự» (Giô-suê 24: 15). Đức
Chúa Trời chẳng hề cưỡng-bách loài
người phải ăn-ở ngay-lành, vì những
người như thế chẳng có ích-lợi cho
Ngài chút nào. Đức Chúa Trời đã
nhiều phen giải-cứ dân Y-sơ-ra-ên
khỏi bị kẻ thù hà-hiếp, nhưng, than
ôi, lòng họ vẫn xấu-xa, hư-hoại khôn
xiết! Sự can-thiệp ấy chẳng cải thiện
được mãi một nước hoặc từng người.
Đức Chúa Trời hành-động để giải-
quyết vấn-đề tội-lỗi trong thế-gian
ngay từ khi nó mới nhập vườn Ê-đen.

Đức Chúa Trời Ngày trước và ngày
thật đã can- nay thế-giới lộn-lạo,
thiệp! cái cơ chính cũng chỉ
◇ vì lòng người bội-
nghịch đó. Loài người không hòa-
hiệp với Đức Chúa Trời, cứ thế thì

không bao giờ hòa-hiệp với kẻ đồng-
loại được. «Người hãy hết lòng yêu-
mến Chúa, là Đức Chúa Trời người...
Người hãy yêu kẻ lân-cận như mình,»
đó là hai mạng-lệnh không hề rời nhau.
Muốn xây-dựng thế-giới mới, phải có
những người mới. Tin Đức Chúa
Jêsus-Christ đã đến thế-gian chịu chết
trên núi Gò-gô-tha vì tội chúng ta, thì
chúng ta được đổi lòng và trở nên
những người mới trong Ngài. Đã can-
thiệp tại núi Gò-gô-tha, Đức Chúa Trời
lại sẽ can-thiệp khi Đức Chúa Jêsus
tái-làm trong quyền-năng và vinh-hiền,
đem ân-huệ và án phạt, — ân-huệ cho
những kẻ đã tiếp-nhận Ngài, và án
phạt cho những kẻ đã chối-bỏ Ngài.
Phận-sự và nhiệm-vụ đầu hết của
những người mong cho các nước hết
chiến-tranh, ấy là phải đình-chiến giữa
linh-hồn mình và Đức Chúa Trời.
Mỗi một người phải dự phần xây-dắp
thế-giới mới, nhưng muốn được thế,
trước hết mỗi một người phải trải qua
hai bước, — «**Sự ăn-năn đối với Đức
Chúa Trời, và đức-tin trong Đức
Chúa Jêsus là Chúa chúng ta**» (Sứ
20: 21). Nghĩa là trước hết phải tỉnh
sao cho được hòa-hiệp với Đức Chúa
Trời, cho có tấm lòng biết yêu-thương
kẻ đồng-loại. — T. K. B.

(Phỏng theo đại-ý bài ông Montague Goodman)

THƠ VÀ TIỀN
GỞI ĐI ĐÂU

Gởi về cho ông Mục-sư W. C.
Cadman, số 1, phố Nguyễn-Trãi,
Hà-nội, trước ngày 10 Février
1941, để mua hạn báo mới, 1\$00
một năm.